

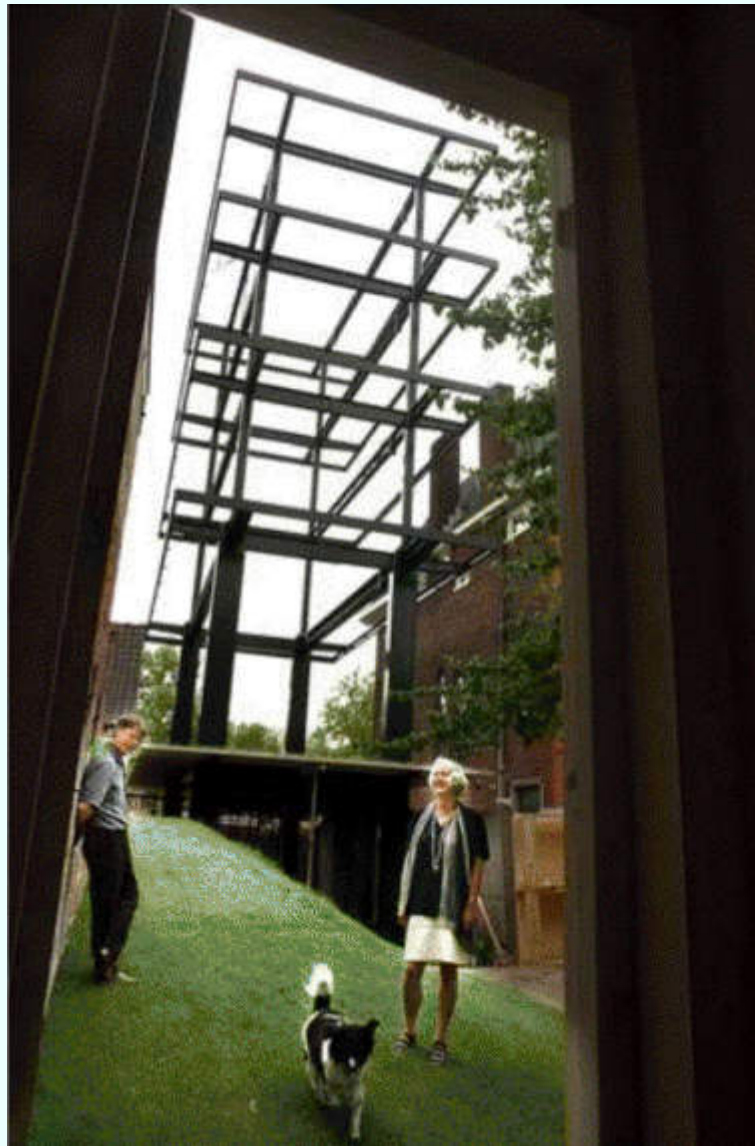
Hoofd en handen geven verticale tuin vorm

Het lijkt alsof de Groninger manifestatie Blue Moon ook aan het Gedempte Zuiderdiep toeslaat, maar het vijftien meter hoge ijzeren staketsel dat sinds een week domineert op de plek waar ooit nummer 132 zat, heeft niets te maken met de torentjes, die in het kader van deze culturele manifestatie deze zomer her en der in de stad worden gebouwd. De enige overeenkomst met deze architectonische hoogstandjes is zo ongeveer dat deze privétoeren ook niet voor de opening van Blue Moon klaar is, want de toekomstige bewoners Hannah Versteegh en Wouter Hoogland willen hun toren – verticale tuin zoals zij zeggen - vooral in alle rust bouwen. Hij met de handen, zij met het hoofd.

Van onze verslaggeefster
ANSJE MONKHOST

Groningen – Twee jaar zijn ze al min of meer onopvallend bezig achter een schutting aan het Gedempte Zuiderdiep. Alleen die nieuwsgierige passant, die zijn neus even om de hoek van de schutting stak, zag dat er heel wat spierballenwerk werd verricht, veelal door Wouter Hoogland zelf.

Het meest werk zat tot nu toe onder de grond, want een toren bouw je niet zo maar even, daar is wel enige fundering voor nodig wil hij niet omwaaien. Dus gingen er acht palen van elf meter lang de grond in. Tussen de palen een betonnen ijzeren constructie. Maanden werk achter de schermen bijna, en dan zo maar van de ene dag op de andere een toren. Hoewel het plaatsen van de ijzeren constructie niet direct zonder slag of stoot ging – de ene kraan die was ingehuurd zakte vrijwel onmiddellijk de grond in en moest hulp krijgen van een tweede - viel

Wouter Hoogland, Hannah Versteegh en hun hondje Saar voor hun woontoren in wording aan het Gedempte Zuiderdiep. © REYER BOXEM

het resultaat Hannah Versteegh alleszins mee.

"Ik was bang dat het veel te groot zou worden. Bovendien had ik het gezien voordat het van een coatlaag was voorzien en die roestige ijzeren balken waren behoorlijk scherp en agressief. Ik was bang dat het een veel te gewelddadige uitstraling zou krijgen", zegt ze terwijl ze even liefdevol over de palen strijkt, die met hun donkergroene poedercoating een duidelijk zachtere aanblik leveren. Want agressief past helemaal niet in de filosofie van Hoogland en Versteegh. Liefdevol zeker wel. Zonder dat zou het project – van een zeer lange adem - ook nooit gebouwd kunnen worden.

Een project van lange adem

is het zeker, maar dat past ook binnen de filosofie van Hoogland en Versteegh, die met een aantal medewerkers een makelaardij runnen. Zij zien hun bedrijf graag als een gilde, waarin een ieder zijn eigen kwaliteit inbrengt en een aanvulling geeft op de ander. Een ambachtelijke manier van werken dat is wat ze wilden toen ze begonnen met de plannen voor hun torentje, of zoals ze het zelf noemen: hun verticale tuin.

Achter de glazen muren komen grote hoeveelheden klimplanten, die het glazen gevaarte het aanzien moeten geven van een metershoge tuin. Het is het alternatief voor een echte tuin, die hen voor ogen stond, toen ze het 'krotje'

De digitale tekening van DAAD Architecten van de toren zoals die er zou kunnen gaan uitzien. Beneden komt de ontvangstruimte met daarop een tuin met grondbedekkers. Daarboven drie woonlagen waardoor de verticale tuin zich naar boven slingert.

kochten op nummer 132. De woonbestemming die er op lag, gooide roet in het eten. Dan maar een transparant torentje, dat in overleg met DAAD Architecten uit Borger werd getransformeerd in een tuintoren. "Jullie willen landelijk wonen in een stedelijke omgeving," zo luidde de visie van architect Eric de Leeuw.

Haast hebben de toekomstige bewoners niet. Ze wonen goed in het achtergelegen pand aan de Stationsstraat. Geen haast is juist hun credo. Alles goed overdenken en dan pas doen. Toch is het wel de bedoeling dat er voor de winter nog een dak opkomt en dat het glas in de frames wordt gezet.

Dan pas komt het binnenwerk dat Wouter Hoogland samen met de beeldend kunstenaar Jakob Vogel helemaal in hout wil aanbrennen, aan de orde.

Terwijl hij driftig zijn handen laat wapperen, maakt het hoofd van Hannah Versteegh overuren. Want op welke verdieping moeten ze nu eigenlijk het woongedeelte maken? Hoe moet de voorgevel er uit komen te zien? Hoe hou je die ramen een beetje schoon? Hoe krijg je een goede watervoorziening voor al die planten? Een geruststelling heeft Versteegh: "Als we willen verhuizen sleutelen we hele boel uit elkaar en nemen het gewoon mee."